

POPLAVLJENCEM PRIMANJKUJE PITNE VODE IN ŽIVIL

Francija povsem pripravljena na novo vojno

DR. CONDONA OPAZUJEJO

Dr. Condon in Hauptmann sta se poznala še pred odvedbo. — Vide-la sta se pogosto v neki restavraciji.

TRENTON, N. J., 22. marca. — Hauptmannovi zagovorniki preiskujejo, kaj je resnice na sporočilu, da sta se profesor dr. John F. Condon in Hauptmann pogosto videla v neki restavraciji v Bronxu, še predno je bil odveden Lindberghov sin.

Kot je bil Hauptmannov glavni zagovornik Lloyd Fisher obveščen, je bila to restavracija Fredericka Hahna blizu Hauptmannovega stanovanja v Bronxu. Hauptmann je pogosto prihajal v to restavracijo igrati karte. Tudi dr. Condon je mnogokrat prišel.

Pred nekaj dnevi je Hauptmann Fisherju tudi priznal, da je poznal dr. Condon, da si je to pri razpravi v Flemingtonu tajil. Toda Hauptmann pravi, da je poznal dr. Condon na City Islandu, kjer je imel Bruno Hauptmann čoln, dr. Condon pa svoj urad. Toda Hauptmann še ni povedal, da bi se z dr. Condonom kdaj shajal v kaki restavraciji.

Fisher, ki ima samo še osem dni časa, predno bo šel Hauptmann na električni stol, išče nove dokaze, s katerimi bi mogel stopiti pred sodnika Trencarda, da Hauptmannu dovolijo novo obravnavo. Fisher bo skušal dokazati, da sta se dr. Condon in Hauptmann poznala še pred odvedbo Lindberghovega otroka in da sta se tudi odvedbi slajala na City Island.

Dr. Condon je zadnje čase dosledno molčal ter se ni zmenil za željo gubernerja Hoffmana, da bi se z njim sestel.

Tajni agenti pa stalno opazujejo dr. Condonovo gibanje. — Agenti so tudi sporočili Hoffmannu, da je dr. Condon v soboto ob treh popoldne zapustil svojo hišo v spremstvu nekega visokega moža v zeleni suknji in da sta šla oba v podružnico železnice v Bronxu.

Hoffman se boji, da se mu bo dr. Condon zopet kam umaknil, kjer ne bo mogel priti z njim v stik, kakor je napravil 10. januarja, ko je nenadoma s svojo kčerjo odpotoval v Panamo.

SUHAŠKI KANDIDAT USMRČEN

CLINTON, Mo., 20. marca. — Danes se je v tukajšnji bližini smrtno ponesrečil z avtomobilom 77 letni Herman P. Paris, ki je leta 1924 na suhaškem tiketu kandidiral za predsednika Združenih držav.

PODONAVSKA KONFERENCA

Konferenca se je pričela v soboto v Palazzo Venezia. — Avstrija želi sodelovanje Male antante.

RIM, Italija, 22. marca. — Italijansko-avstrijsko-madžarska konferenca se je pričela v soboto. Italijo zastopata Benito Mussolini in podtajnik zunanjega urada Fulvio Suvich, Avstrijo kanceler dr. Schuschnigg in zunanji minister baron Egon Berger — Waldeneck, Madžarsko pa ministri predsednik Julius Goemboes in zunanji minister Koloman de Kanya.

Delegacije so se zgodaj popoldne razšle, ne da bi bile dosegle kaj določnega. Popoldanska seja je trajala samo deset minut, popoldanska pa tri četrt ure in delegati so razpravljali o pravem problemu, ki je privedel Avstrije in Madžare v Rim.

Avstrija želi, da bi bile na konferenco povabljene tudi države Male antante, da bi sodelovale pri preobrazbi osrednje Evrope. V sedanjem času pa do tega najbrže ne bo prišlo, kajti Italija z Malo antanto ne mara imeti nikakega sporazuma, ker so njene države v vrsti sankcijskih držav.

Poglavitna posledica sedanje konference bo pač samo utrditev trgovskih odnosov med Italijo, Avstrijo in Madžarsko.

RIM, Italija, 22. marca. — Benito Mussolini je za avstrijske in madžarske goste zvečer priredil v Palazzo Venezia banket in jih je nato peljal v opero. Slišali so newyorško pevko Marion Clarke peti glavno vlogo v operi Forza del destino.

STROJNIK UMORJEN

ALAMEDA, Cal., 22. marca. — V kabini tovornega parnika "Point Lobos" so našli danes strojnika Georgea M. Alberta umorjenega. Neznane mu je zadal pet ran z bodalom. Kapitan je izjavil, da se je strojnik udeleževal stavkarskega gibanja.

SNEG V IDAHO IN UTAH

SALT LAKE CITY, Utah, 22. marca. — V severni polovici države Utah ter v južnem delu Idaho je zapadel sneg.

Ali ste že naročili Slovensko - Amerikanski Koledar za leto 1936. — Vred: je 50 centov.

FRANCOZI ZAHTEVAJO, NAJ NEMČIJA ODPOKLİČE VOJAŠTVO

PARIZ, Francija, 22. marca. — Države, ki so podpisale locarnsko pogodbo, pripravljajo za Nemčijo sankcije, ako Hitler zavrne njihovo zahtevo, da odpokliče nemško vojsko iz Porenja.

LAHI VIDIJO KONEC VOJNE

Dogodki v Afriki se naglo razvijajo. — Vladni krogi domnevajo, da se odigrava zadnje dejanje.

RIM, Italija, 22. marca. — Dogodki v Vzhodni Afriki sledijo tako naglo eden drugemu, da je težko razvideti splošni vojaški položaj.

Ni dolgo, ko so se držali Italijani v postojankah, katere so zasedli v novembru. Prav nič niso kazali, da hočejo kaj dalje prodirati. Poznavajoč velikanske naravne težkoče, katere morajo Italijani premagati, je svet domneval, da so se Italijani lotili pogljetja, ki je prese-galo njihove moči.

Tedaj pa je maršal Badoglio vdaril. Od 11. februarja pa do 2. marca je vdaril dvakrat in ves čas so prihajala poročila, da so bile sovražne armade razbite.

Kampanja se je pričela z vso naglico. V nekaj tednih je bila zavzeta Adowa in mesec pozneje je padel Makale, kjer so Italijani dolgo ostali, kot sploh ne bi hoteli več dalje. Prvi znak, da ni vse tako, kot bi moralo biti, je bil odpoklic generala Emilio de Bono in imenovanje novega vrhovnega poveljnika maršala Badoglio. Z velikim pričakovanjem so gledali Italijani v maršala Badoglio. Pa tudi Badoglio je dolgo ostal miren, razun da je enkrat od-bil rasa Kasso in Seyouma, ki sta skušala prebiti italijansko črto pri Hanzien, 11. februarja pa je Badoglio prišel svojo veliko ofenzivo, ki je bila končana 15. februarja z zavzetjem gore Aradam in s porazom armade rasa Malugheta.

Od 27. do 29. februarja je Badoglio razkropil armado 40.000 mož pod poveljstvom Kasse in Seyouma v Tembien. Od 29. februarja do 2. marca je na isti način uničil armado rasa Emeron-a v Seire.

Italijanska javnost je sedaj uverjena, da se v Afriki sedaj odigrava zadnje dejanje vojne drame.

ADDIS ABABA, Abesinija, 22. marca. — Abesinska vlada naznanja, da je cesar Haile Selassie izvojeval veliko zmago nad Italijani severno od Amba Alagi. V bitki, ki je trajala več dni, je padlo do 1000 Italijanov.

Obenem tudi prihajajo poročila, da sta rasa Kassa in Seyoum odločno premagala sovražnika v dolini Warri.

Francoski državniki so uverjeni, da bo težko obdržati mir, ker je Hitler v svojem govoru v Hamburgu odločno izjavil, da ne popusti niti en centimeter od nemških pravic.

Resnost, s katero Francija še vedno gleda na sedanjo krizo, je razvidna iz kabinetske seje, na kateri so razpravljali o francoski zračni obrambi. — Zračni minister Marcel Deat je podal natančno poročilo, v katerem pravi, da je francoska zračna sila dovolj močna, da odbije vsak nepričakovan napad. Splošno se domneva, da bo prišla bodoča vojna nenadoma in nenapovedana in sicer v zraku.

Zunanji minister Flandin po kabinetski seji ni hotel razpravljati o sklepu ministrov. Rekel je samo: "Nimamo pravice misliti, da bo Nemčija zavrnila."

Navzlic temu pa naglo izdelujejo načrt za sankcije proti Nemčiji. Anglija bo najbrže nasprotovala sankcijam, toda Flandin upa, da jih bo slednjič potrdila. Flandin se zelo trudi, da bi obdržal v skupni fronti Anglijo, Belgijo in Italijo, katere skuša Nemčija razcepiti. Štiri locarnske države so pripravljene skleniti vojaško zvezo, ako Hitler ne sprejme njihovih predlogov za nov poren-ski sporazum.

BERLIN, Nemčija, 22. marca. — Nemška javnost je zelo ogorčena nad predlogom Francije, Anglije, Belgije in Italije za poravnavo spora glede Porenja. Uradni krogi z napetostjo čakajo na izid konference med kancelerjem Hitlerjem in baronom Joachim Ribbentropom, ki se je z aeroplanom pripeljal iz Londona, da poroča Hitlerju o izidu pogajanj v Londonu. Kaj Hitler misli glede predlogov, bo povedal v svojem govoru v Vratislavi. Uradnega govora na stavljene predloge pa ni pričakovati prej, kot v dveh dneh.

Nemčija prav gotovo ne bo čovolila, da bi nevtralna vojaška policija zasedla Porenja, ako tudi Francija ne dovoli, da je na isti način zasedena Lotarinska in Champagne.

TUDI V RUSLI SO POVODNI

MOSKVA, Sovjetska Rusija, 22. marca. — Vsled tajanja snega so začele ruske reke naraščati. Reka Volga, ob kateri so najbolj rodovitne ruske pokrajine, je že na več krajih prestopila bregove.

POVODENJ V WASHINGTONU

V zveznem glavnem mestu je bilo mnogo ulic pod vodo. — Predsednik si je ogledal naraslo reko. — Tujski promet prizadet.

WASHINGTON, D. C., 22. marca. — Voda reke Potomac polagoma pada in je pustila za seboj porušeno obrežje in znaša škoda okoli \$250.000.

Brez strehe je ostalo okoli 120 družin in ulice bo treba očistiti.

Ob bregu Potomaca je voda podrla ali pa odnesla več hiš; ceste in letališča so bila poplavljeni in mnogo čolnov je bilo razbitih. Toda povodenj ni poškodovala slavnih stavb, kot je Washingtonov spomenik, Lincolnov spomenik, ali pa velike stavbe trgovskega, delavskega in mornariškega departmanta, ki se nahajajo v bližini.

Predno je pričela voda padati, je prišla do pol milje dolgega jeza peščenih vreč, ki so bile postavljene blizu mornariškega postopja.

Mnogo ulic je bilo pod vodo, kakor tudi Potomac park in dva letališča. Mnogo avtomobilistov, med katerimi je bil tudi predsednik Roosevelt, je prišlo v bližino, da so gledali, kako je voda odnašala hiše, čolne in živali. Na tisoče ljudi je šlo na Washingtonov spomenik in na Kaptol, od koder so gledali povodenj.

Štirje mostovi čez Potomac so bili zaprti za promet. Nad 120 družin se je moralo izseliti iz svojih hiš.

Splošno prevladuje bojazen, da je povodenj poškodovala japonske česnje, ki so nasajene ob bregu Potomaca. Mogoče letošnji pomlad sploh ne bodo cvetele, kar bo glavnemu mestu mnogo škodovalo, kajti vsako pomlad je prišlo gledat cvetoče česnje okoli 250.000 ljudi, ki so dali izkupiti mestu do \$4.000.000.

VORONOV SE PRITOŽUJE

GRIMALDI, Italija, 22. marca. — Dr. Sergej Voronov, ki pomlaja siarce s tem, da jim vceplja opičje železe, pravi, da mu vojna v Afriki zelo škoduje.

Opice, ki imajo najbolj primerne žleze, so namreč v Abesiniji. Vsako leto jih je dobil odtam kakih dvesto, dočim jih letos niti petdeset ne bo mogel dobiti.

— Abesinci raje love Italijane kakor pa opice, — je izjavil. Dr. Voronov je star 70 let. Pred nekaj leti mu je vcepil njegov asistent opičje žleze, in pravi, da se tako počuti kot dvajsetletni mladenič.

REKA OHIO VNOVIČ NARASLA; POVODENJ SE JE RAZŠIRILA NA ZAPAD, PRAV DO JUŽ. DAKOTE

V dolini reke Mississippi se boje nadalje katastrofe. — Število žrtev od dne do dne narašča. — V državah Nove Anglije je najhuje prestano. — V Johnstownu je bilo dvajset mrtvih, dočim znaša materialna škoda petdeset milijonov dolarjev.

Reka Ohio je ponovno narasla, dočim je nevarnost v porečju Connecticuta odstranjena. Nezgoda pa nikdar sama ne pride. In tako se je zgodilo, da je pokrila pretežni del države Pennsylvanije debela plast snega. Ponekod leži sneg do šest čevljev visoko, kar zelo ovira reševalno akcijo. Ljudem je začelo primanjkovati živil in pitne vode. Bati se je tudi izbruha nalezljivih bolezni.

Sneg je zapadel tudi v severnem delu države New York in sicer baš v krajih, ki so vsled povodnji najbolj prizadeti.

Ves severovzhodni del dežele stoji danes pred veliko nalogo: kako bi bilo mogoče čimprej pomagati ubogim poplavljenjem in kako bi se dalo najuspešneje popraviti škodo, ki jo cenijo nad tristo milijonov dolarjev.

Soglasno z zadnjimi cenitvami je zahtevala povodenj 170 človeških žrtev. 221 tisoč oseb je brez strehe.

Po državah Nove Anglije je strašno gospodarila reka Connecticut, ki je pri Hartford, Conn., narasla za 37 čevljev. Voda le počasi pada. Vsako uro komaj za en inč.

Naraslo vodovje reke Ohio so pa medtem vali proti Mississippi. Mesto Portsmouth, pri katerem je 62 čevljev visok nasip, je ogroženo, kajti voda je ponekod že za šestdeset čevljev narasla. Zelo sta narasli tudi reki Sandy River in Kanambu, ki se zlivata v Ohio.

Ljudje, ki prebivajo ob reki Mississippi, se boje nove katastrofe.

Reka Missouri, največji pritok Mississippija, je pri Price, S. D., prestopila bregove.

Oblasti in razne pomožne organizacije so z vso vnemo na delo, da nudijo takojšnjo pomoč poplavljenjem, čijih število znaša 251.5000. Potrebujemo obleke in živil. Ko bo voda upadla, jim bo pa tudi treba pomagati pri gradnji oziroma popravil domov.

V Pittsburghu je pričelo primanjkovati pitne vode. Oblasti so izdale najstrožjo odredbo, da mora vsak vodo prej prekuhati, predno jo uživa. Mesto je še brez električne razsvetljave. Ljude si pomagajo s petrolejkami in svečami. Vlaki imajo večurne zamude, po nekaterih progah pa sploh ne morejo v mesto.

Pri Hartford, Conn., je voda preplavila 11 tisoč akrov zemlje.

V Johnstownu, Pa., so dosedaj našli dvajset smrtnih žrtev povodnji. Povzročena škoda znaša v tem mestu nad petdeset milijonov dolarjev.

V Pittsburgh je dospelo včeraj dvesto vagonov živil. To je bila prva večja pošiljatev izza časa, ko je začelo vodovje naraščati.

V državi Pennsylvaniji je bilo vsega skupaj 14 človeških žrtev.

V državi New York je povzročila povodenj za pet milijonov dolarjev škode.

Reševalna dela vrše poleg milice, policije, in ognjegascv tudi WPA delavci.

leže dosti, če vlečejo po duša
jesenske sape.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JAPONSKI RIBIČ IN MORSKI PES

Listi so objavili razburljivo dogodivščino, ki se je lansko leto pripetila na daljnem Japonskem v bližini pristanišča Osaka.

Po dolgi vožnji čez neizmerne Tihi Ocean se je potniška ladja "Aurora" bližala japonski obali. Zaradi bližnje kopne zemlje je nastalo na ladji veliko veselje. Ladijska godba je igrala poskočne melodije, vsi potniki pa so se gnetli pri sprednji ograji in napeto zrla na obzorje, kjer so se že oblikovali prvi obrisi pristanišča Osaka. Nekaj ribičskih ladij z raztrganimi rdečimi jadrji je križarilo po modri gladini ter iskalo pripravne kraja, kjer bi se izplačalo vreči mreže. Med potniki ob ograji je stala tudi družina nekega ameriškega trgovca: oče, mati in šestletni sinček.

Nenadoma je prešerno veselje na ladji presekalo obupen klic. Hip nato se je zaslinal padec in pljusk v morje. Sinček se je preveč nagnil čez spodnji rob ograje in padel v morje. Na ladji je nastalo silno razburjenje in kričanje. Mater so komaj zadržali, da se ni vrgla za sinčkom v morje. Tedaj se je sinček pokazal na površju tik ob ladijskem trupu. Prijel se je za enega od klinov, ki so moleli iz ladje, ter se poskušal obdržati nad vodo, toda toliko moči revček ni imel, da bi se potegnil kvišku. Mornarji so brž pripravili pleteno lestvo in jo spustili v morje.

Tedaj pa so z ladje opazili nekaj strašnega, da je tudi najbolj hladnokrvnim zastala kri v žilah. Kakšnih 100 metrov od ladje je nekaj šinilo iz morskih globin; velikausko, kakšnih 5 metrov dolgo telo z ogromnim gobcem in repom... S krepki mi sunki se je posast, ki ni bila nič drugega kakor strah in trepet vseh morij — morskí pes, približevala ladji. Kriki groze so pretresali ozračje. Ali bo pošast opazila dečka, ki se je z zadnjimi močmi oklepal klina in se zaman poskušal okleniti pletene lestve, po kateri bi ga lahko potegnili kvišku. Nihče na ladji se ni upal skočiti v vodo, da bi dečka spravil na lestev.

Še nekdo je opazil nevarnost. Med tem dogodkom se je ladji približal ribičski čoln, v katerem je stal pri jadrju japonski ribič. Medtem ko so na ladji vsi samo kričali, se ta preprosti ribič ni dolgo obotavljal, ko je opazil nevarnost. Skočil je v morje in prišel s silovito naglico re-

zati valove v smeri proti ladji. V ustih je držal dolg špičast nož. Morski pes je medtem opazil dečka. Tudi ta je zagledal pošast in v smrtni grozi so se mu široko odprle oči.

Med ribičem in morskim psom se je vnela tekma v plavanju na življenje in smrt. Pošast je bila sicer dvakrat toliko oddaljena od dečka kakor ribič, toda se je tudi več kot dvakrat hitreje približevala dečku. Kdo bo zmagal? Ribič je napol vse sile in res se mu je posrečilo, da je priplaval do dečka v trenutku, ko se je morskí pes vrgel na hrbet in se pripravil na zadnji skok.

Na ladji so medtem potihnili klici in večina se je z grozo obrnila proč, da ne bi gledali žalostne igre, ki se je imela izgoditi.

S spretim prijemom je ribič bliskovito zgrabil dečka in ga dvignil na lestev, ki se je na pol mrtvi deček krčevito oprijel. Mornarji so jo previdno potegnili kvišku in deček se je znašel v materinem naročju. Navdušeni klici so zadoneli na ladji.

Toda spodaj se ni bilo vse končano. Komaj je vrli ribič rešil dečka, je moral poskrbeti še zase. Po bliskovito se je potopil. Bil je skrajni čas, zakaj morskí pes je že planil proti njemu in za las je manjkalo, da ga ni zgrabila velika neusmiljena željst.

Čez nekaj hipov se je ribič spet pokazal na površini. To pot je držal nož, ki ga je imel prej v ustih, v desni roki. Zverina ga ni opazila. Pognal se je najprej in zadel pošasti nekaj silovitih sunkov, nato pa se brž umaknil nazaj in se potopil. Zverina je zaradi bolečin zdvijala. Divje je udarjala z repom okrog sebe, morje okrog nje pa je pordečilo kri.

Zdajci se je ribičeva roka z nožem pokazala iz vode tik ob glavi psa. Spet nekaj silnih sunkov in spet se je ribič potopil. Novi curki krvi so pordečili morje. To pot je ribič pogodil zverino do živega. Še ne-

kaj časa se je divje premetavala na vodi, nato pa so postajale kretnje vedno počasnejše in ogromno telo se je pričelo tresti v smrtnih krčih. Še nekaj divjih udarcev z nožem in zverine je bilo konec. S hitrimi zamahi ji je ribič odrezal plavuti, ji preparal trebuh in tako končal strašni boj.

Z ladje se je oglasilo navdušeno vpitje zmagovaleca. Ta pa se ni zmenil zanj. Ko je videl, da je njegovo delo končano, se je obrnil in splaval nazaj v svoj čoln. Ni se ozrl na glasove, ki so ga klicali na ladjo! Ko je stopil v svoj čoln, je razpel raztrgano rdečo jadro in čez nekaj minut so gledalci videli na obzorju le še majhno rdečo točko.

LJUBICA ABESINSKEGA CESARJA UMRLA

Na čelu abesinskih čet je našla junaka smrt cesarjeva faveritka lepa Aster Manganča. Tako je postala nekakšna zamorska Devica Orleanska. Toda v resnici je bila Aster skoraj bele polti, pa tudi njena smrt ni bila tako junška, kakor so poročali nekateri listi, kajti našli so jo mrtvo na postelji v njeni palači v Addis Ababi. Pa tudi njeno življenje se bistveno razlikuje od življenja Device Orleanske, kajti Aster je žive la bolj po zgledu francoske kraljeve ljubice Madame de Pompadour. Ko ji je bilo 19 let se je omožila z rasom Ghetčo, sedanjim vojnim ministrom, ki je bil nekaj časa abesinski poslanik v Parizu. Aster je bila sestra rasa Sejuma. V Parizu se je izredno nadarjena Abesinka pričela razkošnemu in razuzdanemu življenju. Vsak večer so jo videli v elegantnih nočnih lokalih na Montmartru. V Parizu se je govorilo o težkih stotisočakah, ki jih je plačevala za svoje obleke in nakit. Morda je bil to glavni vzrok, da je abesinski poslanik zopet zahrepenel po Addis Ababi in čim se je vrnil, se je od svoje žene ločil.

Cesar Haile Selassie se je namreč do ušes zaljubil v lepo Aster in ta je takoj postala njegova ljubica, ker je mislila, da se bodo tako izpolnile njeni častihlepni načrti. Cesar je dal za abesinsko Madame Pompadour zgraditi razkošno palačo, tik svoje rezidence, dodelil ji je posebno telesno stražo in ji dal na razpolago dva krasna

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

avtomobila znamke "Rolls Royce". Kralj kraljev se ni zanimal za ljubosumnost svoje žene, in hotel se je z lepo Aster celo poročiti. Proti temu je pa odločno nastopil poglavar koptске cerkve Abuno. Lepa Aster je znala cesarjevo naklonjenost dobro izkoristiti. Neprestano je naročala iz Pariza nove obleke in kozmetične potrebščine in bila je javna tajna, da gre iz cesarjeve blagajne za njo vsako leto nad 2 milijona dolarjev.

Cesarjeva ljubica pa ni bila zadovoljna samo s cesarjem. Morda je bila kriva baš njena bela polt, da je kmalu zahrepenela tudi po ljubavnih pustolovčinah z evropskimi vojaki na cesarjevem dvoru. Čim je cesar to zvedel, jo je dal strogo zastražiti. Nekega dne je pa lepa Aster Manganča nenadoma umrla, stara komaj 27 let. Cesarja je njena "nenadna" smrt globoko pretresla in v njegovi najbližji okolici s skrbjo čakajo, kakšne bodo posledice. Cesarja palača žaluje, cesar je takoj naročil velike žalne svečanosti v katedrali Sv. Jurija. Vprašanje je pa, ali bo moglo to pomiriti in potolažiti poveljnika severne abesinske armade rasa Sejuma, ki bo najbrže hotel vedeti, kdo je zakrivil nenadno smrt njegove ljubljene sestre. Ni izključeno, da je baš ta dogodek na cesarskem dvoru vplival na poraz abesinske vojske na severnem bojišču.

EKSPLOZIJA NA POKOPALIŠČU

V nedeljo popoldne so pokopavali pri Sv. Ivanu blizu Gorice posest. Franca Čurgaja. Pokopnik je bil med vojno na soškem bojišču in ko se je vojna končala, je prinesel domov tri granate, ki jih je zvesto čuval kot spomin na prestano trpljenje v svetovni vojni.

Čurgaj je naročil, da morajo te tri granate položiti ob njegovem zglavlju v grob. To željo so mu hoteli izpolniti, toda ko so spuščali krsto v jamo, je po nesreči eden izmed pogrebcev zadel z nogo v eno izmed granat ter povzročil strašno eksplozijo. Granata se je vžgala in se razpočila z nepopisno silovitostjo. Prvi eksploziji je sledila še druga.

Pogrebci so seveda bežali na vse strani. Šele ko se je razburjenje poglobilo, so prihiteli vaščani na pokopališče, da vidijo razdejano. To je bilo res strašno. Na kraju, kjer je bila izkopana jama za Čurgaja, je granata izvrtala pet metrov globok lijak. Ob njegovem robu sta ležali dve močno razmesarjeni trupli. Kakor so ugotovili, sta bili to trupli Čurgajeve vdove, ki je stala tik groba svojega moža in fanta, ki je pomagal grobarju pri delu. Nesrečni Čurgarjevi je granata odtrgala obe nogi, grobarjev pomočnik pa je bil razmesarjen na drobce. Tudi šest drugih pogrebcev je bilo hudo ranjenih in dva izmed njih se zaradi hudih poškodb borila s smrtjo.

Učinek eksplozije je bil nepopisen. Zračni pritisk je izrval iz zemlje in prevrgel šest najst nagrobnikov in križev. Najbolj čudno pa je to, da je ostala krsta z mrličem nedotaknjena tik roba lijaka, ki ga je bila izkopala granata. Ranjence, ki kažejo poleg ran tudi znake zastrupljenja, so prepeljali v goriško bolnišnico, kjer so v zdravniški oskrbi.

Pota Ljubezni

Roman

18

Naslednjega jutra se je zbudila Vera precej zle volje. Slabo je spala in imela neumne sanje. Razum tega so jo neprestano motili pri toaleti: najprej Ivana, ki je hotela pospravljati, potem Agata z besedami: "Ali še vedno nisi gotova, Vera! Vsi smo že v strahu; saj bo kmalu dvanajest."

Pa tudi res ni mogla nikamor naprej. Sama je morala priznati, da je raztresena.

"Oh, ta neumni sen! Njega Svetlost v boju z njenima ruskima čestilcema — prebada. Nič več ne maram misliti na to."

Pa je vendar neprestano mislila na svoje sanje, kajti knez je bil v njih zmagalec. V Peterburgu sta bila dva moža, ki sta željno pričakovala, da ju Vera usliši.

Prvi je bil mali markiz Villiers, čegar predniki so segali do Ludovika XIV. in čegar žepi so bili napolnjeni z milijoni. Ljubil jo je brezmejno in ponižno, dopuščajoč, da dela z njim, kar hoče. Vsak dan je prihajal ob petih na čaj h kneginji, proseč jo, naj podpira njegovo snubitev.

Ko se je Vera proslavljala, je skoraj jokala ter jo rotila, naj mu pusti vsaj malo nade. Ona pa je sedla h klavirju in zapela kitico iz "Carmen": "Kdaj ljubezen vam dam, tega sama ne znam, morda jutri že, toda danes — ne!"

A ko se je okrenila, je videla žareče oči drugega snubca, ki je bil največje nasprotje malega markiza.

Po postavi velikan je bil ta ruski modni pisatelj — vsa moderna družba je ležala pred njim na kolenih. Imel je črne kodraste lase, temne oči in je bil vladarjen do brutalnosti. Ljubil jo je s plamenecim žarom, a jo je hotel tiranizirati. Ko je govorila nedavno svojemu stricu o možu, ki niha neprestano med nežnostmi in knuto, je mislila nanj. Šele pred kratkim je bil strel dragoceno pahljačo, ker mu je odrekla ples; naslednjega dne pa je dobila zanj seveda najlepše nadomestilo. Včasih jo je bil všeč in se je zdelo, da je bilo zanimivo, ko bi se poizkušali njegova trdna volja in njena. Včasih pa se za je bala.

Sicer pa se mu tudi ni zdelo potrebno ozirati se na strogo etiketo. Rekel je:

"Oboževana Vjernaška, vi ste peneči šampanje našega kroga, brez vas je vsaka družba dolgočasna in prosim vas, glejte, da ta šampanje v Nemčiji ne usadne in da se nam ne vr-

nete kot prazna posoda. Dotlej dovršim jaz svoj novi roman, katerega junakinja ima vaše poteze. Ako vam bo na Nemškem dolgčas, tedaj se tem bolj poživite tukaj z mojo knjigo, ki je polna ognja, duha in čustva. — Oh, lepoteica moja, potem me končno osrečite, ali ne!"

Slovo od njega je bilo precej toplo. Slušala je pozneje slučajno pogovor svojih obeh glavnih čestilcev.

"Solnce mojega življenja zahaja," je jadikoval mali markiz — "posetiti hočem Vjernaško na Nemškem."

"Ne javkajte, markiz," — orjak mu je položil roko na ramo — "izbijte si sploh lepo Vero iz glave — v Rusiji, dragi moj, ostane moja! Vi sploh niste zanj, saj kar izginete poleg nje; v ostalem pa gotovo ne ostane zvesta rdečelastemu možu, za njo je treba vzde. Tudi se nikdar ne spuščajte v boj z Nemčijo, tega vaš narod ne prenese; mogli bi podlež kakor vaš znameniti rojak. Poiščite si majhno, nežno ljubico, golobico — mlado levinjo pa prepustite meni."

Markiz, ki temu nasprotniku ni bil dorasel, se je obrnil na peti ter se zatekel pod okrilje kneginje, ki ga je protežirala.

Da, da, te stvari je razmišljala Vera pri današnji toaleti. Kdo pač zanaga? Bržčas nihče izmed njih.

Vstopila je teta. "Hvala Bogu, vendar si gotova, Vera," je dejala ter jako začudeno ogledovala zmešnjavo na toaletni mizici. "Kaj sem ti hotela reči, ljubica moja, treba, da malo prezračiš, knez ne bo mogel prenašati tega parfuma. V tvoji bližini človek kar plava v samih vonjavah."

"Niti na misel mi ne prihaja ljuba tetka; da bi me potem bolela glava."

"Ali Vera, kaj pa delaš?"

"Kaj delam? Nohte si barvam."

"Zopet nekaj novega — o takih stvareh nimajo pri nas niti pojma."

"Seveda ne! Kaj vedo tukaj o elegantnih oblačilih? Pri vas je samo ena elegantna pojava: to je knez. Oh, všeč mi je, njegova nervoznost mu daje poseben 'charme'. Močni ljudje so brutalni" — mislila je na Ruso — "jako se veselim, da bom mogla z njega Svetlostjo nemotena kranljati."

"Samo če bi stvar ne bila v splošnem tako nepristojna," je vzdihovala svetnica. "Mislim, da se bom morala žrtvovati ter biti vsaj nekaj časa poleg vaju."

(Dalje prihodnjic.)

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! !

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebine: Smrt Mohameda Elmina; Karavana smrti; Na begu v Goropu; Družba En Nacc

Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

Vsebine: Jezero smrti; Moj roman ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samarjih; Med Jezidi

Cena1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebine: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema

Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebine: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Njajava 90

Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebine: Izselenci; Yuma Setar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Izdajalec: Na lovu; Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dediči

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebine: Kovčič Šimen; Zoraka z zaprekami; V globljaku; Mohamedanski svetnik

Cena1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebine: Privikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-El, lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komanič in Apaič; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komaničih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka

Cena3.50

ŽUT I

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebine: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno — Rih, in njegova poslednja pot

Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

MESTO ZGRAJENO NA MOČVIRJU

Holandski inženirji uspešno izsušujejo močvirja. Na sliki vi ditate moderno mesto De Terp, zgrajeno na zemljišču, kjer je bilo še nedavno blato in voda.

Kje je Eva? ..

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

"O, da, ne morem so pritoževati, imam dobro idčo trgovino in se nahajam tukaj, da sklenem nekatere dobre kupčije. Moja trdka izvaža. Sicer imam tudi za seboj težke čase, inflacija me je zelo davila — in kar je najhujše — izgubil sem svojega edinega sina. Toda čas ozdravi vse rane, jih saj začeli. Trgovsko pa mi sedaj gre izborna. Ti pa si mi uganjka, Henrik. Slišal sem, da tukaj nek slaven virtuoz na gosli priredi koncert ter sem si tudi preskrbel vstopnico za ta koncert. Saj veš, da v svojem prostem času tudi igram gosli; včasih sva kot mladeniča skupaj igrala. Ti si me seveda vedno nadkriljeval, ko pa sem ljudi v svoji bližini slišal reči, ko si prišel: 'To je Henrik Joachim' tedaj nisem verjel svojim očem. Saj to ni Henrik Joachim, to je vendar tvoj stari prijatelj Henrik Mantel, sem si mislil."

Henrik Joachim se smeje. "Moje polno ime je Henrik Joachim Mantel. Ko sem se pred leti pridružil neki operetni družbi tretje vrste, da mi ni bilo treba lakote umreti, nisem hotel, da bi bilo moje ime znano, zato sem se imenoval po svojih krstnih imenih Henrik Joachim. Toda ravno tedaj se je pričela moja usoda obračati na boljše. Pod novim imenom sem imel srečo in tako sem ga obdržal kot svoje umetniško ime. Tedaj smo potovali po Mehiki po najslabših krajih in sem nevarno zbolel. Moja družba me je pustila za seboj. Ko sem slednjič ozdravel, sem postal samostojen in sem si z goslimi služil svoj kruh. Te gosli pa niso niti bile moje, temveč mi jih je prepustil nek moj prijatelj, ki jih ni rabil. Pozneje sem mu jih plačal. Prišel sem si s srečo, ne vem, kako. Potujoče od hiše do hiše, sem najprej igral po dvoriščih, mimo katerih sem prišel, nato v nekem majhnem kino gledališču, zatem na nekem koncertnem vrtu skupaj z mnogimi drugimi. Toda vedno sem imel igrat kak solo in postali so name pozorni. Prišel je dobitnik — oče moje druge žene. To se pravi, tedaj se ni bila moja žena. Saj sem se malo prej izvedel, da mi je moja prva žena umrla, kralu po svoji sestri, ki je, kot mi je pisala moja žena, umrla za hudo hripo. Mogoče se je moja žena, ki ji je stregla, nalezla boleznijo, skratka, prejel sem pismo, ki sem ga pisal svoji ženi, s pripombo: naslovnica umrla."

"Moja draga Franc, to so doživljaji, ki v človeku vse preobrnejo. Saj sem jo imel rad, svojo ženo, četudi sem jo moral zapustiti, da sem mogel za nas najti kak zaslužek. Ko pa sem enkrat prišel služiti denar in bi bila mogla priti za mano, sem dobil pismo z uničujočo pripombo. Nisem mogel verjeti; obrnil sem se na policijo in vprašal in tedaj sem prejel uradni mrtvaški list."

"Ni bilo nikake zmote; moja žena je bila v resnici mrtva. Tedaj sem hotel poiskati svojega svaka, da bi od nje kaj natančnejšega izvedel o smrti svoje žene, toda ni se mi posrečilo. Iz Berlina je izginil in pismo, ki sem mu ga pisal, je prišlo po dolgem času nazaj. Med tem časom sem se že sprijaznil s svojim položajem; saj nisem mogel ničesar predrugačiti. In tako sem se v igranje na gosli zagrizel še mnogo bolj kot prej in sem tako v svoji bolečini dosegel v igranju še večjo spretnost in poznanje."

"Naenkrat so pričeli govoriti o meni, mogel sem prirediti koncert, kjer sem hotel in moja žena in njen oče sta mi mnogo bolj, kot sem pa sam mislil, vgladila pot. Skratka, v zapuščenosti svojega srea sem našel pot do svoje druge žene in postala mi je čudovito dobra tovarišica v življenju, mogoče mnogo bolj, kot pa bi mi mogla biti moja priprosta prva žena. Bila je visoka dama in glazbeno nadarjena do konec svojih prstov. Nikdo drugi ne bi bil znal v meni zbuditi vsega najglobljega in najboljšega v moji umetnosti. Živela sva v idealnem zakonu, spremljala me je na vseh mojih koncertih. Postal sem slaven kot igralec na gosli, pričel sem skladati in sem tudi pri tem imel srečo. Skratka: izgledalo je, kot da hoče življenje na meni popraviti vse, kar je do tedaj na meni zamudilo. In preživel sem krasne čase, dokler mi ni umrla moja druga žena."

V obupu svojega srea nisem imel več nobenega veselja, da bi igral pred javnostjo. Medtem sem postal bogat in sem se umaknil na svoje posestvo, ki je dan hoda od tukaj oddaljeno. Le malokdaj me še dobe za kak koncert in tudi taka redka prilika me je sedaj pripeljala v Buenos Aires. Skoro mislim, da bo to moj zadnji koncert. Nobenega veselja nimam več in svoje pesmi rajši igram svojim konjem in kravam, ali pa s stepnim vetrovom — dovolj, ne maram več. Toda veseli me, da sem se pustil še enkrat pregovoriti, ker mi je pri tem bila dana prilika, da sem se sestal s svojim stari prijateljem. Mogoče bom od tebe kaj izvedel o starih časih. Saj si vendar občeval z mojim svakom in mi boš mogoče mogel kaj povedati, kako je to prišlo, da je moja žena tako mlada umrla in da moj svak mojega pisma ni prejel."

Franc Traber je z velikim zanimanjem poslušal to pripovedovanje. In tedaj mu z začudenjem pogleda v obraz.

"Da, Henrik, o tem ti morem marsikaj povedati. Ali nisi izvedel, da je tvoja prva žena umrla za otroško mrzlico?"

Mantel se zgane in ga začuden gleda.

"Kaj? V otroški mrzlici? Za božjo voljo, kako pa je to mogoče? Kako vendar more to biti?"

"Tudi to ti morem pojasniti. Tvoja žena se je že čutila mater, ko si odpotoval, toda ni ti hotela težiti srea. O tem mi je tvoj svak pripovedoval še pred svojim odhodom v Bazel. O svojem stanju ti tudi ni pisala — iz istega razloga. Nato pa so tvoja pisma dolgo časa izostala. To pa je bilo, kot si mislim, v času, ko si bil bolan. Prej je od tebe prišlo samo sporočilo, da greš z neko operetno družbo v Mehiko. Tvoja žena je v strahu in nemiru skoro skoprnela zaradi tebe, k temu je tudi pripomoglo žalovanje po umrli sestri — saj veš, kako zelo so se imele rade — da je postala vsa obupana. In to je nato prišel še otrok, tedaj je bil konec njenih moči. Lotila se je otroška mrzlica in je umrla."

Henrik zelo prebledi in krčevito prime Traberjevo roko.

"In otrok, Franc, otrok?" pravi s hripavim glasom.

"Lepo se je razvijal in druga žena tvojega svaka ni trpela, da bi prišel k tujim ljudem ali pa v sirotišnico. Ona in njen mož sta se zavzela za otroka in dekletce je pri njima imelo dobro, kot bi bil njun otrok."

(Dalje prihodnjič.)

GENERALI TEKMUJEJO Z DEŽJEM

V teku enega meseca so Italijani na abesinskih bojiščih dosegli dva znatna uspeha. Dne 12. januarja je general Graziani na južni fronti od Dola začel svojo ofenzivo proti abesinskim četam rasa Deste. Ta ofenziva se je končala 400 kilometrov severozahodno pri Niekeliju z italijansko zmago. Dne 12. februarja pa so nastopili bataljoni italijanskih generalov Santinija in Bastica južno od Makale proti močnim abesin-

skim postojankam na gori Amba Aradam, katere so branile izbrane abesinske čete pod poveljstvom sivolasega bivšega vojnega ministra rasa Muluge. Tri dni nato je general Badoglio lahko svetu sporočil, da je zmagal.

Kakor kaka naravna trdnjava stoji ta gora ob "Neguševih cestih", ki je edina prometna cesta iz Addis Ababa na sever. Kraja Selikot na severu in Antalo na jugu so Italijani že mo-

no utrdili. Od Antale proti zahodu ob južnih obronkih zavzete gore teko sedaj italijanske poljske utrdbe, daleč tja v ravnino Buja, skozi katero teče pritoka reke Takaze. Pred kratkim so Italijani sporočili, da je general Badoglio 40. obletnico bitke pri Adui praznoval z naskokom na goro Amba Alagi, katere leži 40 km južnovzhodno. Ko so sedaj Italijani zavzeli to 3000 m visoko gorovje, so si odprli pot do jezera Ašangi in do Sokote, torej novih 40 km več. S tem je bila vzeta druga naravna trdnjava, katero so Abesinci sprejeli utrdili. Italijanski vojaki bi se morali sedaj ustaviti šele na severnih obronkih 4196 m visoke gore Abuna Jožef.

Italijanska severna armada je te uspehe hotela doseči pred začetkom deževne dobe. Prav gotovo pa italijanska vrhovna komanda pred pričetkom male deževne dobe ne misli več daleč marširati. Stvar je namreč tale:

Strateški položaj Italijanov na severu je v kratkem tako označen: Medtem ko prve čete prvega armadnega zbora stoji že kakih 170 km globoko v so-vražnikovih deželi, se morajo pa čete generala Maravigne 160 km daleč na severu noč in dan otepati abesinskih napadov, ki so silni zlasti ponoči. Prav gotovo je abesinska poročila treba brati silno previdno. Vendar pa je resnica, da abesinski "smrtni bataljoni" stoji daleč za italijanskimi linijami pri Hauziju in ob sedlu Abaro-torej na cesti Makale—Adua. Tam motijo italijanski dovolj ne brez uspeha.

Te razpršene abesinske tolpe napadajo Italijane od strani in od zadaj. Zlasti pa trpi v teh bojih armadni zbor črnih Eritrejev, ki je pod poveljstvom generala Pirolia zbran pri Abi Adi. Ta armadni zbor bi moral varovati italijansko armado pred napadi rasa Kase. Ko so Italijani v naskoku vzeli goro Amba Aradam, je italijansko časopisje pisalo, da se bo sedaj moral umakniti rasa Kasa iz Tembienna na levi breg reke Takaze. Saj res tretji italijanski armadni zbor, kakih 30—40 km južnovzhodno, ogroža abesinsko desno krilo. Toda do danes ni še znano, da bi se bil rasa Kasa umaknil, čeprav je znano, da je to vojskovodja zelo previden in sposoben. Italijanske postojanke na severni fronti so v obliki trikotna silno nepopolne, dokler dolgo stranico tega trikotnika od zavzele gore Amba Alagi do Aksuma od strani ogrožajo Abesinci.

"Prehranjevalna služba ima velike napore s prehranjevanjem čet." Ta stavek iz enega zadnjih vojnih italijanskih poročil o težavah italijanskega vojskovanja več pove, kakor pa vsa italijanska zmagoslavna poročila. Že prejšnji teden so veliki nalivi, prvi znanili male deževne dobe, silno ovirali italijanske operacije. Kmalu pa se bodo nad temi visokimi planotami zgrnili gosti deževni oblaki, iz katerih bo kar drla voda. To pa je nevarnost, kateri se Badoglio vsaj nekoliko hoče izogniti.

Če bi deževje zajelo Italijane v tako neugodnem položaju, ne v kakršnem so bili sreli januarja, bi postal njihov položaj obupen. Zato so morali razbiti grozečo obkolitev Makale. V ta namen so Italijani porabili dva armadna zbora. S svoje ofenzivo je maršal Badoglio prav za prav izvedel le defenzivni sunek, ki naj neogovori položaj izboljša. To je bil tudi namen zavzetja gore Amba Alagi. Šele, kadar se bo Italijanom posrečilo vreti Abesince iz Tembienna na drugi breg reke Takaze, šele tedaj bodo lahke mirni.

Docela drug položaj pa je na južni fronti, kjer so pred 4 tedni Italijani s svojimi tehničnimi sredstvi Abesince vrgli do Niegellija. Toda italijanska fronta znaša sedaj tam 550 km

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York

Pišite nam za cene vozniš in listov, rezervacijo kabin in posajenila za potovanje.

Na parnikih, ki so debelo tiskani, so vrste v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

25. marca: MANHATTAN v Havre

27. marca: Champlain v Havre

Aquitania v Cherbourg

28. marca: Conte di Savoia v Genoa

2. aprila: BREMEN v Bremen

3. aprila: Berengaria v Cherbourg

4. aprila: Ile de France v Havre

8. aprila: Washington v Havre

11. aprila: Rex v Genoa

14. aprila: Europa v Bremen

15. aprila: Aquitania v Cherbourg

18. aprila: Lafayette v Havre

22. aprila: Berengaria v Cherbourg

23. aprila: Bremen v Bremen

Ile de France v Havre

25. aprila: Conte di Savoia v Genoa

2. maja: Champlain v Havre

Europa v Bremen

Vulcania v Trst

6. maja: Washington v Havre

8. maja: Berengaria v Cherbourg

9. maja: Bremen v Bremen

Paris v Havre

Rex v Genoa

12. maja: Normandie v Havre

19. maja: Europa v Bremen

20. maja: Manhattan v Havre

21. maja: Aquitania v Cherbourg

23. maja: Champlain v Havre

Conte di Savoia v Genoa

26. maja: Normandie v Havre

28. maja: BERENGARIA v Cherbourg

29. maja: Rex v Genoa

Bremen v Bremen

3. junija: Washington v Havre

5. junija: Queen Mary v Cherbourg

Europa v Bremen

6. junija: Paris v Havre

Saturnia v Trst

11. junija: Ile de France v Havre

Aquitania v Cherbourg

13. junija: Bremen v Bremen

Conte di Savoia v Genoa

16. Normandie v Havre

17. junija: BERENGARIA v Cherbourg

Manhattan v Havre

20. junija: Europa v Bremen

Vulcania v Trst

Champlain v Havre

24. junija: Queen Mary v Cherbourg

27. junija: Lafayette v Havre

Rex v Genoa

Aquitania v Cherbourg

30. Normandie v Havre

1. julija: Washington v Havre

2. julija: Berengaria v Cherbourg

3. julija: Ile de France v Havre

Conte di Savoia v Genoa

8. julija: Queen Mary v Cherbourg

11. julija: Saturnia v Trst

Champlain v Havre

14. Normandie v Havre

15. julija: Manhattan v Havre

16. julija: Aquitania v Cherbourg

Bremen v Bremen

18. julija: Rex v Genoa

23. julija: Europa v Bremen

Ile de France v Havre

Berengaria v Cherbourg

25. julija: Vulcania v Trst

29. julija: Queen Mary v Cherbourg

Washington v Havre

ZBIRKA

zanimivih povesti

PRIMERNIH ZA ODRASLE IN MLADINO. — VSEBINA JE RAZNOVRSTNA: ZGODOVIN-SKA, ZABAVNA, POUČNA. VEČINA KNJIG JE OPREMLJENA Z LEPIMI SLIKAMI.

ANDERSONOVE PRIPOVEDKE	33
111 strani. Cena	50c
ANDREJ HOFER	50c
BENEŠKA VEDEŽVALKA	35c
BEIGRAJSKI BISER	35c
BOŽIČNI DAROVI	35c
BOJ IN ZMAGA	20c
CVETINA BOROGRAJSKA	45c
CVETKE (pravlje za stare in mlade)	30c
ČAROVNA S STAREGA GRADA	25c
ČAROVNA ORLEANSKA	50c
DEDEK JE PRAVIL (pravlje)	40c
ELIZABETA, HČI SIBIRSKEGA JETNIKA	35c
FRAN BARON TRENN	35c
FRAN DIAVOLO	50c
GOSPOD FRIDOLIN ŽOLNA, Spisal Fran Milčinski, veselomodre humoreske, 72 strani	35
HEDVIKA, BANDITOVA NEVESTA	40c
JANKO IN METKA (kartonske slike za otroke)	30c
KOREJSKA BRATA (črtice o misijonarjih v Koreji)	30c
KRALJEVIČ IN BERAČ	30c
KRVA OSVETA (povest iz aburskih gor)	30c
KAJ SE JE MAKARU SANJALO	25c
LJUDEVIT HRASTAR, POZNAVA BOGA (spisal Kristof Smit)	30c
MARKO SENJANIN, SLOVENSKI ROBINSON	75c
MARON, krščanski deček iz Libanona	25c
MUSOLINO, ropar Kalabrije	40c
MRTVI GOSTAČ	35c
MALI KLATEŽ (spisal Mark Twain)	70c
MLADIM SRCEM (par krasnih črtic pisatelja Meška)	25c
NA RAZLIČNIH POTIH	40c
NA INDIJSKIH OTOKIH	50c
PREGANJANJE INDIJSKIH MISIJONARJEV, Spisal Jos. Spillman, Cena	30
PRISEGA HURONSKEGA GLAVARJA, Povest iz starejših misijonarskih zgodovinskih kanadske, Spisal Ant. Huonder, Cena	30
PRVIČ MED INDIJANCI, Povest iz časov odkritja Amerike, Cena	30
PABERKI IZ ROŽA	25c
PARIŠKI ZLATAR	35c
POZIGALEC	25c
PRSTI BOŽJI	30c
PRAPEČANOVE ZGODBE	35c
POVODENJ (spisal Kristof Smit)	30c
PRIGODBEČELICE MAJE, trd. vez.	1.—
PIRHI (spisal Kristof Smit)	30c
PRAVLJICE IN PRIPOVEDKE ZA MLADINO I. zv. 40c II. zv. 40c	
PRAVLJICA, Spisal H. Majar, Izbrani iz prostega naroda, Cena	40
PRIGODBE ČEBELICE MAJE, Spisal W. Bousels, Poslovenil Vladimir Levstik, Roman za mladino, Cena	70
PRAŠKI JUDEK	25c
PATRIA (povest iz irske zgodovine)	30c
POSLEDNJI MOHIKANEC	30c
RDEČA IN BELA VRTNICA	30c
REVOLUCIJA NA PORTUGALSKEM	30c
ROBINSON KOŠUTNIK	50c
STRIC TOMOVA KOČA, Povest iz suženjskega življenja, Cena	50
SKOZI ŠIRNO INDIJO, Kajti krotitelj, nevarnosti in nezdore s potovanjem dveh mornarjev, Cena	60
SLEŠKI INVALID	35c
SISTO IN SIESTO (povest oz. Aburcev)	30c
SVETA NOTBURGA	35c
STEZOSLEDEC	30c
SVETA NOČ (pripovedke)	30c
TRI INDIJSKE POVESTI	30c
TURKI PRED DUNAJEM	30c
TISOČ IN ENA NOČ (s slikami; trd. vez) I. zv. \$1.30; II. zv. \$1.40; III. zv. \$1.50	
TISOČ IN ENA NOČ, mala izdaja, trd. vezano I.—VOJSKA NA BALKANU s slikami, več zvezkov po 28	
VOLK SPOKOENIK (spisal Franc Meško; s slikami) Trd. vez. 1.20	
ZABAVNI LISTI ZA SLOVENSKO MLADINO 3 zvezki po 50c	
ZADNJI DNEVI NESREČNEGA KRALJA	40c
ZLATOKOPI (povest iz Alasko)	25c
ZBIRKA NARODNIH PRIPOVEDEK (dva dela) I. del 40c II. del 40c	
ZBRANI SPISI ZA MLADINO — 10 povest: Vinski brat; osem povest: in 13 povest: spisal Engelbert Gangl, v 1 zvezku 50	
VINSKI BRAT, (V. zv.), Gangl 50	
8 POVESTI, (IV. zv.), Gangl 50	
13 POVESTI, (III. zv.), Gangl 50	

Naročite jih pri:

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 West 18th Street ; ; ; New York, N. Y.

ŠTIRJE ZGORELI PRI ŽIVEM

TELESU

V rani jutranji uri je začelo neko londonsko stanovanjsko poslopje goreti. Ognja niso opazili prej, preden ni bila že zgrudba v plamenih. Ljudje so skušali s ceste vdreti v hišo, iz katere so čuli obupne krike na pomoč. Toda stopnišče je bilo že v plamenih, tako da reševalci niso mogli noter. Na nekem oknu v drugem nadstropju se je med tem prikazala ženska, ki je bilo prosila, naj jo rešijo. Reševalci so razprostrli svoje suknje in ji zaklicali, naj skoči skozi okno, ker jo bodo ujeli. Še preden se je to zgodilo, pa je ženska hipoma izginila. Bržkone so se ji bila vdrla goreča tl apod nogami. Neka druga ženska je planila skozi okno, ne da bi čakala, da jo ujamajo. Skočila je skozi zaprto okno in so jo našli težko ranjeno na tleh. Kmalu potem je prihitelo okrog 200 gasilcev z 20 hrizgalnami. Sprva niso mogli iti oni z maskami na obrazih v poslopje. Šele potem, ko so nekoliko obvladali ogenj, so mogli vdreti v višje nadstropja. V drugem nadstropju so našli poleg stopnic truplo neke ženske, ki je držala mrtvega šestletnega otroka v naročju. V najvišjem nadstropju so odkrili zgozenele ostanke neke zakonske dvojice. Število smrtnih žrtev tega požara pa bo po vse priliki že večje.

V letošnjem Koledarju je par lepih kratkih povesti, ki bodo zanimali ljubitelje leposlovja.